

ကိုရွှေတေးသား

ဂျင်ကျောကုန်းက... ထိုး ခက်များ

သူပြောင်လျှင်အခေါင်ကွန့်

ကြောင်ဝံ့တဲ့ . . .သူ။

(ဝ)မရှိပေမဲ့လည်း

ရှိလေတဲ့ ‘ထဆင်ထူး’ကိုဖြင့်

(ဝိ)ဖြစ်အောင် ဉာဏ်ကွန့်မြူးလို့

လူးလဲထောင်သူ။

မွတ်မွတ်လည်ရင်ရဲ့ ကျောပေါ်လ

ခြချဖွယ်စံမတူ

ထုံးစက်ဖြူတို့ ထိသွား။

ဘယ်သူတွေဘယ်လိုပြောစေတော့

လည်သူတွေအလယ်ဗဟိုတောမှာ ဖြင့်

ရယ်မောဖွယ်တောဇာတ်လမ်းကို

အဆန်းထွင်ကြံစည်တွေးလို့

ရေးရပေသား။ ။

မြို့မေတ္တာခံယူမယ့်

တိုး

မောင်

တို့ မျိုးရိုးစဉ်ဆက်ကား ပုလိပ်နှင့် ဘယ်သောအခါမှ မကင်းခဲ့။
မှတ်မိပါသေးတော့ . . ။

တိုးမောင် လူမှန်းသိတတ်ခါစက ဘွားအကြီးဒေါ်ရွှေစာနှင့် နေခဲ့ရသည် ။ မနေ၍ လည်း မဖြစ်။ တိုးမောင်မှာ မိဘနှစ်ပါးမရှိတော့။ အဖေက ဘယ်သူမှန်းမသိ၊ အမေကတော့ သူလူဘဝထဲရောက်ပြီး ရက်အနည်းငယ်မှာ ပင် လောက၏ အထုအထောင်းများကို ခံစားရင်း

ဘွားအကြီးဒေါ်ရွှေစာထံ အပ်နှံခဲ့ကာ ခရီးရှည်ထွက်သွားခဲ့သည်။ ။

သည် တော့ တိုးမောင်၏ ဘဝသည် ကောင်းသောလာခြင်းမဟုတ်
သည် က သေချာသည်။ ။ ဘွားအကြီးဒေါ်ရွှေစာအနေဖြင့်လည်း ချမ်း
တောင့်ချမ်းသာမဟုတ်။ ရရစားစားဘဝပေမို့ ကြုံလာရသည့်လောကဓံ
ကို ကြုံကြုံခံရင်း မိဘမဲ့ဖြစ်သော မြေးကလေးသူ့အား ထိန်းကျောင်းဖေး
မလာခဲ့သည်။ ။ ဒေါ်ရွှေစာအဖို့ မိသားစုစားဝတ်နေရေး ရပ်တည်နိုင်ရေး
အတွက် ဥပဒေနှင့်မလွတ်ကင်းသည့်ကိစ္စများကို လုပ်ရသည်။ ။ သည့်အ
တွက် သတ္တိကတော့ မခေ။

အိမ်မှာ ဖဲဝိုင်းထောင်သည်။ ။ အရက်ပုန်းချက်သည်။ ။ သည် ကတည်း
က ပုလိပ်ဆိုသည့် ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့၏ ကြိုးဆွဲရပ်သေးများ နှင့် ပတ်သက်
ရတော့သည်။ ။

တိုးမောင် မှတ်မိပါသေးသည်။ ။

အဲသည် တုန်းကသူသည် ကစားမက်သည့် ကလေးအရွယ်။

ထိုနေ့က ဘွားအကြီးဒေါ်ရွှေစာအိမ်မှာ တိတ်တိတ်ပုန်းဖဲဝိုင်းရှိသ
ည်။ ။ သည် သို့ ဖဲဝိုင်းရှိကြောင်းကို ရွာထဲက ဘယ်သူကများ အတို့ အ
ထောင် လုပ်လိုက်သည် မသိ။ ပုလိပ်ကလေးတစ်ယောက် ခြံဝသို့ရောက်
လာသည်။ ။

"အဒေါ်ကြီး . . . ဗျို့ . . . အဒေါ်ကြီး"

"ဟေ့ . . . ဘယ်သူလဲ ခြံဝက အော်နေခေါ်နေတာ။ လာပြီ . . . လာပြီ"

ဒေါ်ရွှေစာလည်း အိမ်ထဲမှ ကပျာကယာ ထွက်လာသည်။ ။

"ဪ . . . ဘယ်သူများ လဲလို့ ၊ စခန်းကရောက်လာတာကိုး။ အေး
ကွယ် . . . အေးကွယ်"

သည် သို့စကားခံရင်းမှ ပုလိပ်သားထင်ရှားစွာ သိသာစိမ့်သောငှာ မျက်စိအစုံကို တဖျပ်ဖျပ်နှင့် ဖွင့်ချည်ပိတ်ချည် ပြုလေသည်။ ဒါကိုသတိထားမိသော ပုလိပ်သားက သဘောပေါက်လိုက်သည်။

"ဟား . . . သေချာပြီ။ သတင်းရထားတဲ့ အတိုင်း ဖဲဝိုင်းဖြစ်နေတာ သေချာပြီ။ ဒါပေမဲ့ အဒေါ်ကြီးက မျက်စိမှိတ်ပြနေတယ်။ ဒါ. . . အတော်လေးကြာမှ တစ်ခေါက်ပြန်လှည့်လာဖို့ နိမိတ်ပြလိုက်တာပဲ။ ကျုပ် 'မအ' ပါဘူးဗျာ။ ပုလိပ်လုပ်နေတာကြာပေါ့။ အင်း. . . တော်လေးကြာမှ ပြန်လှည့်လာပြီး ဆက်ကြေးတောင်းရတော့မှာ ပဲ"

ပုလိပ်သားကလည်း ၎င်းဘာသာ၎င်း သဘောပေါက်သွားပြီးသကာလ ဒေါ်ရွှေစာအား လက်ပြနုတ်ဆက်ကာ လှည့်ပြန်သွားလေသည်။ ။ ဘွားအကြီးဒေါ်ရွှေစာအဖို့ ပုလိပ်အပေါ်တွင် ခပ်ချဉ်ချဉ်ရှိရကား အကောက်ငွေမရလျှင်လည်း နေတော့ဟု သဘောထားလျက် ဝိုင်းကိုရှင်းပစ်လိုက်သည်။ ။ ဖဲလာရိုက်သူတွေကိုလည်း ပြန်ခိုင်းလိုက်သည်။ ။

ညနေရီနေညိုချမ်းမှာ တော့ နံနက်ခင်းကာလက ရောက်လာခဲ့သော ပုလိပ်သားသည် ငွေကြေးမြက်မြက်ကလေး ရပေတော့မည်ဟူသောစိတ်ကူးဖြင့် မြူးမြူးကြွကြွကလေး ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။ ။

"ဗျို့ . . . အဒေါ်ကြီး . . . အဒေါ်ကြီး"

"ဟေ . . . ဘယ်သူတုံး"

"ကျုပ် . . . ပုလိပ်မောင်ထွေးပါဗျ"

"လာပြီ . . . လာပြီ၊ ကိုင်း . . . ဆို၊ ဘာကိစ္စတုံး"

"အဒေါ်ကြီး. . . ကျုပ်ကို ပထမတစ်ခေါက်လာတုန်းက ပြောတာလေ

"ဟာ . . ငါမင်းကို ဘာမှ မပြောလိုက်ပါဘူး"

"မဟုတ်သေးပါဘူးဗျာ။ အဒေါ်ကြီးက ပြောတော့မပြောပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ အခုမလာနဲ့ ဦး၊ တော်ကြာမှ တစ်ခေါက်ပြန်လာခဲ့လို့ မျက်စိအဖွင့်အပိတ် လုပ်ပြခဲ့တယ်မဟုတ်လား"

"ကျားသားမိုးကြိုးတော်။ ကျုပ်က အမြဲတမ်း မျက်စိအဖွင့်အပိတ်လုပ်နေတဲ့ ဥစ္စာ။ အခုတလော မျက်ခမ်းကလည်း စပ်ချင်နေသလား မသိပါဘူး"

ပြောရင်းဆိုရင်းနှင့် မျက်တောင်နှစ်ဖက်ကို နံနက်ကအတိုင်း တဖျပ်ဖျပ် ပုတ်ခတ်ပြသဖြင့် ပုလိပ်ငနဲအဖို့ အူတူတူကြောင်တောင်တောင် ဖြစ်သွားလေသည်။ ။

"ဒါ . . . ဒါဖြင့်"

"အေး . . . အဲဒါကြောင့် မင်းနဲ့ ကျုပ်နဲ့ ပတ်သက်စရာ ဘာမှ မရှိဘူး။ မင်းကိုလည်း တစ်ပြားမှ မပေးနိုင်ဘူး။ ကဲ . . . ကြွ . . ကိုယ်တော် . . ကြွကြွ လာရာလမ်းအတိုင်းသာကြွ"

ဒေါ်ရွှေစာက သာသာနှင့်နာနာ နှင်လွှတ်လိုက်သည်။ ။ မနက်ကသာ ထိုသို့ဆက်ဆံလိုက်ပါက ကြိတ်ဝိုင်းကို တစ်နည်းမဟုတ်တစ်နည်း ပြဿနာရှာနိုင်သော်လည်း ယခုအချိန်မှာ တော့ ဘာဆိုဘာမှ မတတ်နိုင်ပြီ။ သည့်အတွက် မကျေမချမ်းဖြင့်ပင် ဆန်ပြုတ်သောက်လာခဲ့ရလေတော့သည်။ ။

ဒေါ်ရွှေစာကြီး မဟုတ်တာလုပ်တာကို သိသည်။ ။

သို့ပေမယ့် ၎င်းထံမှ လာဘ်ငွေကလေးကို မျှော်လင့်မိ၍ အသာရှောင်ပေးခဲ့သည်။ ။ ယခုပြန်လာတော့ အတည်ပေါက်ဖြင့် ကိုယ့်ကိုပြန်နှင်လေ

တော့ ပုလိပ်ကလေးမောင်ထွေးအဖို့ မကျေနပ်စိတ်တွေက ရင်ထဲမှာ တလိပ်လိပ်။

သည် တော့ စခန်းပြန်ရောက်တော့ ၎င်းနှင့်ပုလင်းတူဘူးဆိုဖြစ်သော ပုလိပ်မောင်ပိန်ကို ရင်ဖွင့်ပြခဲ့သည်။

"ရာဇဝင်ရိုင်းပါ၊ မောင်ထွေးရာ၊ ဒေါ်ရွှေစာဆိုတာ သူ့ရွာပေါက်တောကုန်းမှာ တကယ့်မိန်းမလည် သိန်းကြွယ်ကွ။ ကိစ္စမရှိဘူး။ ဒီတစ်ခါ ငါနဲ့တွေ့ရင် မင့်ကိုယ်စား ကောင်းကောင်း ကြီး ပညာပေးလိုက်မယ်"

"လုပ်စမ်းပါ ကိုပိန်ရာ။ ကျွန်တော့်စိတ်ထဲမှာ ဒီမိန်းမကြီး မလိမ့်တတ် လုပ်သွားတာ ရင်ထဲမှာ တနံ့နံ့နဲ့ ။ ခင်ဗျားသာကျွန်တော့်အတွက် ပညာပေးခဲ့ရင် ကျေးဇူးမမေ့ပါဘူးဗျာ"

"အေး . . မမေ့တဲ့ အနေနဲ့ ငါ့ကိုခုလောလောဆယ် ချက်အရက်တစ်ပိုင်းဖိုးလောက်လုပ်ကွာ။ သွေးတောင်းနေပြီကွ မောင်ထွေးရ"

"ရော့ပါဗျာ . . . ရော့ . . ရော့။ နောက်ရက်တွေကျရင်သာ အဲဒီမိန်းမကြီးကို အပီပညာပေးလိုက်စမ်းပါ"

"စိတ်သာချစမ်းပါကွာ။ ပုလိပ်မောင်ပိန်ဆိုတာ နာမည်တစ်လုံးနဲ့ နေတဲ့ ဥစ္စာ။ မပိုင်လို့ များကတော့ မုန့်ဟင်းခါးထဲ ဘယ်တော့မှ အကြော်ညှပ်မထည့်ဘူး"

ချက်အရက်တစ်ပိုင်းဖိုး ရသွားလေသည့်အတွက် ပုလိပ်မောင်ပိန်တစ်ယောက် အားရဝမ်းသာဖြင့် ခွက်ပုန်းဆိုင်တွေဘက် ထွက်လာခဲ့လေ၏

။

ဘွား

ဒေ

ကြီး ဒေါ်ရွှေစာ၏ အဘိဓမ္မာက ဝက်ဖြစ်နေမှ တော့ မစင်ကိုကြော
က်စရာမလိုဟု ခံယူထားလေသည်။ သည် တော့ ရံဖန်ရံခါ ဖဲပိုင်းထော
င်တတ်သလို၊ ရံဖန်ရံခါလည်း အရက်ပုန်းကလေး ချက်တတ်သည်။

သည် သို့ အရက်ပုန်းချက်သည် ကို သတင်းအတိအကျရထားသော
ပုလိပ်မောင်ပိန်သည် အရက်ကြိုက်သူပီပီ အကွက်ကောင်းမိနေတော့သ
ည်။

"ဗျို့အဒေါ်ကြီး၊ နေ့တိုင်း တစ်ပိုင်းလောက်သောက်ရတာ သိပ်စံချိန်မ
ကိုက်ဘူးဗျာ။ တစ်လုံးလောက်မှ စံချိန်ကိုက်မှာ ဗျ"

"ဟဲ့ . . . အဲသလောက် သောက်ချင်ရင်လည်း ပိုက်ဆံလေးဘာလေး
ပေးသောက်မှ ပေါ့ မောင်ပိန်ရယ်။ ထန်းလျက်ဈေးကလည်း သိတဲ့ အ
တိုင်းပဲ။ စိမ်ရေဖောက်ဖို့ တဆေးကလည်း ဈေးကြီးပေးဝယ်ရတာ"

"အို . . . အဲဒါတွေမပြောနဲ့ ဗျာ။ အဲဒါတွေက ကျုပ်အလုပ် မဟုတ်ဘူး
"

ပုလိပ်မောင်ပိန်၏ စကားက တူသားအရွယ်ရှိသော်လည်း လွန်စွာမှ
ရင့်သီးလှ၏။

"ဟဲ့ . . . ငါက စားဝတ်နေရေးအတွက် လုပ်နေရတာမို့ ငါ့အခက်အ
ခဲကို ပြောနေရတာ"

"မပြောနဲ့ ဗျာ။ နားညည်းတယ်။ ပိုက်ဆံတောင်းရင်
တခြားလူကိုသွားတောင်း။ ကျုပ်ကဘာဖြစ်လို့ ခင်ဗျားအရက်ကို ပိုက်ဆံ
ပေးသောက်ရမှာ လဲ။ ဟင်း . . . ဟင်း . . . ဟင်း သိပ်တော့လူပါးဝမလာနဲ့
နော်။ လိုင်စင်မရှိဘဲ အရက်ခိုးချက်တယ်ဆိုပြီး ခင်ဗျားကို ဖမ်းချုပ်လို့ ရ
တယ်နော်။ ခင်ဗျားကို အခုဖမ်းပစ်လို့ ရတယ်"

အရက်လည်း အလကားသောက်သေး၊ နင်ပဲငဆ မောက်မောက်မာမာလည်း နှုတ်ကျသေးဆိုတော့ ဒေါ်ရွှေစာစိတ်ထဲ ထောင်းခနဲဖြစ်သွားခဲ့ရသည်။ ။ မျိုးနှင့်ရိုးနှင့် သတ္တိကောင်းသူများ ပေမို့ ဒေါ်ရွှေစာကလည်း ကြက်ခေါင်းဆိတ်မခံခဲ့။

"အောင်မာ . . . ဘယ်လိုပြောလိုက်တယ်။ နင်ကငါ့ကို အခုဖမ်းလို့ ရတယ် . . ဟုတ်လား ငပိန်၊ ပြောစမ်းပါ ငပိန်ရဲ့ ။ ဟဲ့ . . ငပိန် . . သူတောင်းစား။ နင်ပေါက်တောကုန်းကသင်္ချိုင်းမှာ ကုလားမြကြိုင်တို့ နဲ့ ဝေစုခဲ့ပြီး မြေကြီးတူးလာကတည်းက နင့်ကိုသိနေတာ။ အခုမှ ပုလိပ်ထဲရောက်၊ မသထားရေစာတွေ အပင်းဆို့ပြီး အားရတော့ ငါ့ကိုကဏ္ဍကောစ ပြောတာပေါ့ ဟုတ်စ။ နင်က ဖမ်းချင်တိုင်းဖမ်းရအောင် ငါကအဖမ်းခံမယ့် မိန်းမစားများမှတ်နေသလား။ ငါကနင်ဖမ်းတာကို မခံဘူးဆိုရင် နင်ကဘာများ လုပ်ချင်လို့ တုံး"

"ဟား . . ခင်ဗျားကြီး ကျုပ်ကိုအထင်မသေးနဲ့ ။ ကျုပ်က နှယ်နှယ်ရရ မဟုတ်ဘူး ။ အင်္ဂလန်အဝေးက ဘင်သံပေးပြီး အုပ်ချုပ်နေတဲ့ ဂျော့ဘုရင်မင်းမြတ်ကြီးရဲ့ အာဏာစက်နဲ့ သူ့အမှုတော်ကို ကျေပွန်စွာထမ်းရွက်နေတဲ့ ပုလိပ်ဗျ . . ပုလိပ် . . ပုလိပ်။ အေးအေးသက်သာခေါ်လို့ မလိုက်ဘူးဆိုရင် ကျုပ်အကြမ်းနည်းသုံးပြီး ခင်ဗျားကိုဖမ်းမယ်ဗျာ . . လာ . . လိုက်ခဲ့"

အရက်တန်ခိုးဖြင့် မောင်ပိန် ပါဝါပြတော့သည်။ ။

ဘာရမှာ တဲ့ နည်း။

ဒေါ်ရွှေစာသည် ချက်ချင်းဆိုသလိုပင် ၎င်း၏ ညစ်ထပ်ထပ်ရွန်သား အင်္ကျီကိုဆွဲဖြကာ အသားကုန်အော်ဟစ်လေတော့သည်။ ။

"လာကြပါဦး . . လာကြပါဦး၊ ဟောဒီမှာ . . ကျုပ်ကိုမောင်ပိန် မ

ဟားတရားလုပ်နေပါတယ်။ လာကြပါဦး အရပ်ကတို့ . . ."

အာခေါင်ကိုခြစ်ပြီး ကုန်းအော်လိုက်သံကြောင့် အာဏာတွေ၊ ပါဝါတွေပြလိုသော မောင်ပိန်ခမျာ ကြောင်အမ်းအမ်းဖြစ်သွားရပြီး ရုတ်တရက် ခြေမကိုင်မိ၊ လက်မကိုင်မိ ဖြစ်သွားရသည်။ ။

"ဟေ ဘယ်သူလဲကွ။ မိန်းမသားတစ်ယောက်ကို မတော်တရားကြံတာ"

"ပုလိပ်စုတ်၊ အာဏာလေး နှစ်ပဲတစ်ပြားနဲ့ လာစော်ကားတဲ့ ကောင် . . မလွတ်စေနဲ့ "

"ချ . . ချ ကောင်းကျိုးမပေးတဲ့ ကြွက်မျိုး အသေထု"

အသံဗလံတွေနှင့်အတူ ပတ်ဝန်းကျင်ရွာသူရွာသားများ ဝိုင်းလာသည့်အတွက် ပုလိပ်မောင်ပိန်လည်း နောက်ကျသည့်ခြေထောက် သစ္စာဖောက်ဟု ခံယူကာ ဖဝါးနှင့်တင်ပါး တစ်သားတည်းကျအောင် လစ်ပြေးပါလေတော့၏။

လတ်တလောမှာ တော့ဖြင့် ပုလိပ်မောင်ပိန်၏ အန္တရာယ်မှ ကင်းဝေးရသည် မှာ မှန်၏။ သို့သော် ရေရှည်အနေအထားမှာ တော့မကောင်း ။ ပုလိပ်မောင်ပိန်အဖို့ ရှက်ရမ်းရမ်းလျက် တုံ့ပြန်အန္တရာယ်မပေးဟု အတပ်မပြောနိုင်။

ဒေါ်ရွှေစာ တွေးဆထားသည် မှာ မြေကြီးကိုလက်နှင့် ပုတ်ပါက လွဲချော်ကောင်း လွဲချော်ပေလိမ့်မည်။

ယခုတော့ တွေးဆထားသည့်အတိုင်း ကွက်တိ။

မကြာမတင်ကာလမှာ ပင် ပုလိပ်မောင်ပိန်သည် သူ့ချည်းသက်သက် မဟုတ်ဘဲ ဆားပုလင်းဒင်းဒေါင်ကိုပါ အဖော်ခေါ်လျက် အများ သူငါ အ

ထင်ကြီးစေရန် နှစ်လုံးပြုးကိုယ်စီဖြင့် ဒေါ်ရွှေစာအား
အရက်ပုန်းချက်မှုဖြင့် ဖမ်းခေါ်သွားလေတော့၏။

ဒေါ်ရွှေစာကတော့ လာမည့်ဘေးပြေးတွေ့ဖို့ ကြံရွယ်ဆုံးဖြတ်ထား
သူပီပီ ပြူးပြူးပျာပျာမဖြစ်။ သွေးအေးအေးဖြင့်ပင် ပုလိပ်မောင်ပိန်တို့
ခေါ်ဆောင်ရာနောက်သို့ လိုက်သွားခဲ့ပါ၏။
